

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.297/2013/4. szám

A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú eljárásban dr. Haller Zoltán ügyvéd ügyintézése mellett a Dr. Haller Ügyvédi Iroda (cím), a másodfokú eljárásban dr. V. B. jogtanácsos által képviselt felperes neve (cím) felperesnek - dr. Székely Ádám ügyvéd (cím) által képviselt I.rendű alperes neve I. rendű (cím), II.rendű alperes neve II. rendű (cím) alperesek ellen szerződés érvénytelenségének a megállapítása iránti perében a Miskolci Törvényszék 25.P.22.252/2010/54. sorszámu ítélete ellen a felperes által 56. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az egyetemlegesen jogosult alpereseknek 10 000 (Tízezer) forint fellebbezési költséget.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a felperes 873 000 (Nyolcszázhetvenháromezer) forint első fokú eljárási és 1 472 000 (Egymillió-négyszázhetvenkettőezer) forint fellebbezési illeték visszatérítésének kérelmezésére jogosult.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A II. rendű alperes hitelezőként az I. rendű alperes adóssal **B.-**en 2001. március 9-én írásban, tanúk jelenlétében kötött kölcsönszerződésük szerint a II. rendű alperes a szerződéskötés napján az I. rendű alperes részére 19 000 000 forintot ad kölcsönbe, aki azt 2006. március 9-ig visszafizeti. A kölcsönösszeget a II. rendű alperes a szerződéskötéskor adta át, azt az I. rendű alperes nem fizette vissza.

Az I. rendű alperes dr. **Tné dr. L. M.** közjegyző előtt 2006. június 22-én 205/2006. számú közjegyzői okiratba foglalt „Tartozáselismerő és egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat”-ában kijelentette, hogy a II. rendű alperes kölcsönadott a részére 2001. március 9-én 19 000 000 forintot a 2001. március 9-i kölcsönszerződés alapján, azt 2006. március 9-ig nem fizette vissza. Elismerte, hogy a II. rendű alperesnek tartozik 19 millió forinttal, és annak szerződés szerinti kamataival. Vállalta, hogy a tartozását legkésőbb 2006. szeptember 22-ig visszafizeti.

A **M.-i** Városi Bíróság a közjegyzői okiratot 2006. november 30-án 0505.Vh.325/2006. szám alatt végrehajtási záradékkal látta el. Az I. rendű alperes adóssal szemben a végrehajtás **T. Á.** önálló bírósági végrehajtó előtt 0268.V.635/2006. szám alatt indult. A PKKB 2008. április 16-án jogerős 0101-3.Vh.9318/2007/12. sorszámú végzésével engedélyezte a végrehajtási eljárásba a jelzálogjogosult **hitelintézet** bekapcsolódását az I. rendű alperes adós **b.-i** ...217/214. helyrajzi számú ingatlan vonatkozásában. A **M.-i** Városi Bíróság Pk.50.218/2009/12. sorszámú végzésével megállapította végrehajtást kérőként a felperes jogutódlását.

A felperes jogelődje, a **hitelintézet** 2006. június 14-én kötött kölcsönszerződés alapján 120 951 CHF kölcsönt nyújtott a perben nem álló **T. S.** adósnak. A kölcsön biztosítékként kikötötték jelzálogjog alapítását az I. rendű alperes **b.-i** ...217/214. helyrajzi számú ingatlanára. A földhivatal a jelzálogjogot 2006. június 14-én bejegyezte.

A **hitelintézet** a **T. S.**-ral kötött kölcsönszerződést 2007. január 10-én azonnali hatállyal felmondta. A **T. S.** adóssal szemben a **B.-i** XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság által 0106-6.Vh.3127/2007. szám alatt elrendelt végrehajtást **Z. Á.** önálló bírósági végrehajtó foganatosítja 12.V.920/2007. szám alatt. A végrehajtás behajthatatlanság miatt szünetel.

A **hitelintézet** 2008. október 16-án kötött engedményezési szerződéssel a **T. S.**-ral szemben fennálló követelését az azt biztosító zálogjoggal a felperesre engedményezte. A **B.-i** XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 0106-2.Vh.3127/2007/6. sorszámú végzésével megállapította a felperes jogutódlását a végrehajtási eljárásban.

Az I. rendű alperes az ingatlan 1/5 tulajdoni illetőségét 2009. március 31-én, 3/5 részét 2009. május 6-án eladta **T. K.**-nak. 2009. december 1-jén az adásvételi szerződéseket felbontották, a földhivatal 2009. december 8-án az I. rendű alperes tulajdonjogát az ingatlan 4/5 tulajdoni illetőségére visszajegyezte. Az ingatlan 1/5 illetősége az ingatlan-végrehajtás során átvevő II. rendű alperes, 4/5 tulajdoni illetősége az I. rendű alperes tulajdonában áll.

A felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek között 2001. március 9-én kölcsönszerződés nem jött létre, az érvénytelen színlelt, illetve jó erkölcsbe ütköző volta miatt, harmadlagosan a Ptk. 203. § (1) bekezdése alapján vele szemben hatálytalan. Kérte annak a megállapítását is, hogy a kölcsönszerződésen alapuló tartozáselismerő nyilatkozat is érvénytelen, illetve hatálytalan. A felperes állítása szerint az alperesek a szerződést a **hitelintézet** által kötött kölcsönszerződés után, vagy nem sokkal azt megelőzően készítették annak érdekében, hogy 2006. június 22-én tett tartozáselismerő nyilatkozat alapján az I. rendű alperessel szemben a II. rendű alperes közvetlen végrehajtásra váljon jogosulttá.

Az alperesek az ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Azt állították, hogy a kölcsönszerződést 2001. március 9-én kötötték, az valós ügylet volt, következésképpen sem érvénytelen, sem hatálytalan nem lehet.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította, kötelezte a felperest az egyetemleges jogosult alperesek javára 772 200 forint perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének az indokolásában rámutatott arra, hogy a tényállás a felek személyes előadása, **Cs. J., U. J., H. L., dr. Tné dr. L. M. I.** közjegyző, **T. K.** tanúk

vallomása, és az okirati bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdése alapján történő értékelésével kétséget kizáró bírói bizonyossággal megállapítható volt.

A perben a Pp. 3. §-ának (3), és 164. §-ának (1) bekezdése alapján a felperest terhelte a bizonyítási kötelezettség a kölcsönszerződés létre nem jötté, érvénytelensége, hatálytalansága tekintetében. A felperes e bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni, noha a bíróság valamennyi bizonyítási indítványát teljesítette. Az elsőfokú bíróság tényként kizárólag azt tudta megállapítani, amit az okirat is tanúsít: a kölcsönszerződést az alperesek 2001. március 9-én kötötték valós ügyleti akarat alapján, közöttük tényleges kölcsön ügylet történt. A megállapított tényállás kizárta olyan jogkövetkeztetés levonását, hogy a szerződés az alperesek között létre sem jött, ügyleti akarat nem volt, és ennek folytán maga az ügylet is hiányzik.

Az érvénytelenségi kereset alaptalanságának a jogi indokolása során a Ptk. 207. §-ának (6), és a 200. §-ának (2) bekezdése felhívásával rámutatott arra, hogy egy szerződés érvényességét mindig az annak megkötésekor fennálló állapot, tények alapján kell megítélni. Az érvénytelenségi oknak a szerződés létrejöttékor kell fennállnia. A szerződés létrejöttékor eldől, hogy szenved-e valamely, a jogszabály által meghatározott olyan hibában, amely miatt érvénytelen (semmis, illetve megtámadható). Ezen az sem változtat, hogy az érvénytelenség jogkövetkezményei a bíróság döntése, vagy a felek akarata folytán csak a szerződéskötés időpontjához képest később állnak be.

Ezért volt alapvető jelentősége annak, hogy a szerződés a **hitelintézet** által kötött kölcsönszerződés időpontjához képest mikor jött létre. Abban az esetben, ha a felperes I. rendű alperessel szembeni követelését keletkeztető kölcsönszerződés megkötése előtt, valóban 2001. március 9-én létrejött, akkor fogalmilag kizárt, hogy a felperes jogelődje által kötött szerződés, annak bármely tartalmi eleme, vagy akár a megkötésének a ténye érvénytelenné tegye az alperesek kölcsönszerződését. A közjegyzői okirat, az általa tanúsított ügylet érvénytelensége szóba sem jöhet, hiszen nem hozott létre a felek között szerződést, nem keletkeztetett követelést, a korábban kötött szerződésből folyó tartozás elismerésére szolgált.

Az elsőfokú bíróság a harmadlagos kereseti kérelem esetében a Ptk. 203. §-ának (1) bekezdése, az 1/2011. PK vélemény 3. pontjában foglaltak felhívásával megállapította, hogy 2001-ben, amikor az alperesek a hatálytalansági keresettel is támadott szerződést kötötték, sem a felperesnek, sem pedig a jogelődjének nem állt fenn követelése az I. rendű alperessel szemben, ezért fogalmilag kizárt a 2001-ben kötött szerződés hatálytalanságának a megállapítása.

A pereszes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alkalmazásával kötelezte az alpereseknek perköltség fizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. A fellebbezési kérelme az első fokú ítélet kereseti kérelme szerint történő megváltoztatására irányult. Nem hivatkozott a szerződés létre nem jöttére, a kölcsönszerződés színlelt, illetve jó erkölcsbe ütköző volta miatt az érvénytelenség és a fedezetelvonó jellege miatt a hatálytalanság megállapítása iránti kereseti kérelmeit tartotta fenn a tartozáselismerésre kiterjedően. A másodlagos fellebbezési kérelmében az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Indokolása szerint az első fokú ítélet jogszabálysértő, az elsőfokú bíróság a tényállást helytelenül állapította meg, ítélete megalapozatlan.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult az indokolást nem tartalmazó fellebbezésre utalással.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást elfogadta ítélezése alapjául, osztotta a keresetet elutasító rendelkezését is, azonban a jogi indokaival nem értett egyet.

A másodlagos fellebbezési kérelem az első fokú ítélet érdemi felülbírálatát kizáró hatályon kívül helyezésére irányult. Az ítélet tábla e kérelmet nem találta alaposnak az érdemi felülbírálathoz rendelkezésre álló releváns adatok miatt és abszolút hatályon kívül helyezési okok, eljárási szabálysértés, illetve a bizonyítás kiegészítésének a szükségessége hiányában, amelyek a Pp. 252. §-ának (1)-(3) bekezdése alapján alapjául szolgálhattak volna az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésének.

Az ítélet tábla a fellebbezéssel kapcsolatban előjáróban az alábbiakra mutat rá. A Pp. 235. §-ának (1) bekezdése szerint a fellebbezés kötelező tartalmi kelléke a fellebbezéssel támadott határozat megjelölése, a fellebbezési kérelem előterjesztése, és a fellebbezés indokolásának az előadása. A tartalmilag hiányos fellebbezést az első fokú bíróságnak a hiányok megjelölésével pótlás végett vissza kell adnia a fellebbező félnek (Pp. 235. § (2), 95. § (1) bekezdés). A másodfokú bírósághoz a hiányok pótlása nélkül felterjesztett fellebbezés részletes indokainak elmaradása azt eredményezte, hogy az ítélet tábla az elsőfokú eljárásban a felperes által előadottak figyelembevételével bírálta felül az első fokú ítéletet, erről a fellebbező felet tájékoztatta. Az ítélet tábla a fellebbezés elbírálása során ennek megfelelően bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, a tényállás megállapítására, az abból levont jogkövetkeztetésekre is kiterjedően.

A fellebbezés rendes perorvoslat jellege folytán az ítélet tábla, mint másodfokú bíróság reformatórius jogkörben jár el, a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján teljes egészében felülbírálhatja az első fokú ítéletben rögzített tényállást, ahhoz nincs kötve. Az elsőfokú bíróság által megállapítottaktól függetlenül, önállóan felülmérlegelheti a bizonyítás eredményét és új tényállást állapíthat meg. Az ítélet tábla azonban fellebbezési érvek hiányában nem látott okot a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállás megállapítására. A jogszerű, okszerű mérlegelésen alapuló tényállás a másodfokú bíróságot is köti, így a másodfokú eljárásban nem volt lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére.

Helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy önmagában az a tény, hogy az alperesek a kölcsönszerződésüket az okirat szerinti időpontban, a felperes I. rendű alperessel szembeni követelésének a keletkezését megelőzően kötötték, megalapozatlanná tette a felperes valamennyi, eshetőlegesen előterjesztett kereseti kérelmét. Emiatt nem volt helye a felperes jogainak, törvényes érdekeinek kijátszására irányuló törekvésüknek a hiányában sem a kölcsönszerződés színleltése, sem az azzal elérni kívánt célra figyelemmel a nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütköző volta, sem a fedezetelvonó jellege megállapításának. A szerződés fedezetelvonó jellegének és ebből következően a relatív hatálytalanság megállapításának egyik feltétele, hogy a szerződés megkötésének

időpontjában a jogosultnak a kötelezettel szemben követelése álljon fenn, amelynek a fedezetét a kötelezett el akarja vonni.

Az ítélet tábla azonban rámutat arra, hogy a kölcsönszerződés, és az azon alapuló tartozáselismerés a felperesnek az I. rendű alperessel szembeni, jelzálogjogon alapuló követelésének a kielégítését, ahhoz fűződő jogi érdekét nem érinti. Ennek jelentősége a kereset elbírálása során abban áll, hogy a kért tartalommal a kereseti kérelmei nem vezethettek eredményre, érdemben nem voltak elbírálnak a következő indokok alapján.

A 2012. május 26-án hatályba lépett és a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni rendelt Ptk. 239/A. §-ának (1) és (2) bekezdése csak a szerződést kötő fél, és az ügyész, valamint a per megindítására külön jogszabályban feljogosított más személy számára tette lehetővé a Pp. 123. §-a szerinti feltételek hiányában is azt, hogy a szerződés érvénytelenségének vagy a szerződés egyes rendelkezései (részbeni) érvénytelenségének a megállapítását a bíróságtól az érvénytelenség következményeinek az alkalmazása nélkül kérje. A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának az érvénytelenségi perekben felmerülő egyes eljárásjogi kérdésekről nyilvánított 2/2010. (VI.28.) PK véleményében kifejtettek, miszerint a szerződés érvénytelensége iránt megállapítási kereset előterjesztésének akkor van helye, ha annak a Pp. 123. §-ában meghatározott törvényi feltételei fennállnak, a Ptk. 239/A. §-ának rendelkezése folytán a szerződést kötő feleken kívülálló harmadik személyre továbbra is irányadó. A Pp. 123. §-a alapján megállapításra irányuló egyéb kereseti kérelemnek pedig csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges, és a felperes a jogviszony természeténél fogva vagy a kötelezettség lejártának hiányában vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet.

A Pp. 123. §-ában foglalt eljárásjogi szabály és a Ptk. 234. §-ának (1) bekezdésében foglalt anyagi jogi rendelkezés egyaránt követelményként állítja a harmadik személy igényérvényesítése esetén a jogi érdek fennállását. Egységes a joggyakorlat abban, hogy a Ptk. 234. §-ának (1) bekezdése szerinti „bárki” akkor válhat eljárásjogi félle, ha a per megindítására jogszabály, vagy a jogi érdekeltisége feljogosítja. A 2/2010. (VI.28.) PK vélemény 10. a/ pontjában kifejtettek szerint a szerződést kötő feleken kívülálló harmadik személynek a szerződés semmissége iránt általa indított perben az anyagi jogi legitimációja akkor állapítható meg, ha igazolt a védendő jogi érdeke.

Az ügy érdemére tartozó perbeli legitimáció és ennek fennállása esetén a megállapítási kereset előterjeszthetősége kérdésében egyaránt ítélettel kell dönten.

Az elsőfokú bíróságnak ezért az érvénytelenségi kereset érdemi tárgyalását megelőzően vizsgálnia kellett volna a felperes perbeli legitimációját, anyagi jogi keresettségét, védendő jogi érdekének a fennállását. A jogi érdek megállapítás esetén pedig azt, hogy a Pp. 123. §-a alapján az érvénytelenség megállapítására korlátozott tartalommal volt-e helye kereset előterjesztésének.

Jelen esetben a felperesnek, mint a keresetével támadott kölcsönszerződést kötő feleken kívülálló harmadik személynek az érvénytelenségre alapított kereseti kérelmei azt célozták, hogy az I. rendű alperesnek a II. rendű alperes javára a kölcsönszerződésből eredő követelés teljesítése érdekében végrehajtás alá vont ingatlan dologi biztosítékként

kizárólag az ő jelzálogjoggal biztosított, **T. S.-**ral szembeni hitelkövetelésének a kielégítésére szolgáljon.

A felperes bekapcsolódott jelzálogjogosultként az ingatlan vonatkozásában végrehajtáskérő az I. rendű alperes ellen a II. rendű alperes javára folyamatban lévő végrehajtási eljárásban. A felperes jogelőde javára a jelzálog jog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésére a II. rendű alperes végrehajtási joga ranghelyét megelőzően került sor.

Bár **T. Á.** végrehajtó 0268.V.635/2006/58. és 72. sorszámú jegyzőkönyve szerint (1/F/17.19.) az ingatlan-végrehajtás során a végrehajtáskérő II. rendű alperes a Vht. 158. §-ának (1) és (2) bekezdése alapján az ingatlan 1/5 tulajdoni illetőségének 2009. november 8-án történt átvételét követően 2010. március 29-én átvett további 3/5 tulajdoni illetőséget is, az E-hiteles tulajdoni lap másolaton a 2011. november 15-i állapot szerint az ingatlan felperes javára jelzálog- és végrehajtási joggal terhelt 4/5 tulajdoni illetősége továbbra is az I. rendű alperes tulajdonában áll (33/F/1.).

Az ítéletablának a felperes perbeli legitimációját a fentiekre figyelemmel kellett megítélnie. A Vht. 158. §-ának (6) bekezdése alapján az ingatlan 1/5 illetőségét az árverési vétel jogkövetkezményével, a Vht. 137. § értelmében a felperes jelzálogjogától mentesen megszerző II. rendű alperes mellett a szintén végrehajtást kérő felperes is élhetett az átvétel törvényi lehetőségével a követelése bírósági végrehajtási eljárás eredményeként történő megtérülése érdekében.

A Vht. 170. §-ának (1) bekezdése alapján az ingatlan I. rendű alperes tulajdonában álló 4/5 tulajdoni illetősége a végrehajtás során továbbra is a felperes jelzálogjoggal biztosított követelésének a kielégítésére szolgál, mégpedig a II. rendű alperes kölcsönszerződésen alapuló követelését megelőző sorrendben.

A fentiekre tekintettel a felperes I. rendű alperessel szembeni követelésének a kielégítése a II. rendű alperes követelését megelőző sorrendben a végrehajtásban biztosított, míg a II. rendű alperes által a Vht. szerint megszerzett tulajdoni hányadot illetően a kölcsönszerződés érvénytelenségének a megállapítása iránti kereseti kérelmek a felperes jogi érdekének érvényesítésére nem alkalmasak. Ezért a felperes érvénytelenségi keresetei elutasításának részben a védendő jogi érdek, így perbeli legitimáció hiányában, részben a megállapítási kereset feltételeinek a hiányában volt helye.

A Ptk. 203. §-ára alapított per nem megállapítási, hanem marasztalási, tűrésre kötelezés iránti per, amely a meg nem térült követelés adott vagyontárgyra vezetett végrehajtás útján történő kielégítésének tűrésére irányul. Ha a jogosult követelése elől elvonták a fedezetet, keresetében azt nem kérheti, hogy a bíróság állapítsa meg a jogügylet relatív - vele szembeni - hatálytalanságát, hanem ennek jogkövetkezményeként a fedezetelvonással szerző fél marasztalására kell keresetet előterjesztenie.

A fedezetelvonó szerződés egyes jogalkalmazási kérdéseiről nyilvánított 1/2011. (VI.15.) PK vélemény 2. pontjában kifejtettek szerint a harmadik személy kielégítési alapjának elvonása jellemzően a kötelezett vagyonába tartozó dolog tulajdonjogának átruházásával valósul meg, de megvalósulhat a kötelezettet illető követelés, illetve forgalomképes vagyoni értékű jog átruházásával is. Ugyanígy megállapítható az ügylet fedezetelvonó

jellege, ha a kötelezett tulajdonában álló vagyontárgyat a fedezetelvonás szándékával megterhelik.

A szerző fél a megszerzett vagyontárggyal köteles helytállni, ha pedig a szerző fél már nem rendelkezik a fedezetelvonó szerződéssel megszerzett vagyontárggyal, mert attól elesett vagy azt átruházta, a jogosulttal szemben közbülső szerzőként a megszerzett vagyontárgy értékéig köteles helytállni (1/2011. (VI.15.) PK vélemény 7., 8. és 9. pontjai). A fedezetelvonó szerződés alapján jogot szerzővel szemben jogosult igénye csak a követelése kielégítésére, annak fedezete megteremtésére irányulhat. Ez marasztalási keresetet igényel aziránt, hogy a bíróság kötelezze a szerző felet a jogosult igényének a megszerzett vagyontárgyból való kielégítésének tűrésére. A fedezetelvonó szerződés szükségképpen perben álló kötelezettjével szemben van csak helye a relatív hatálytalanság megállapítása iránti kereset előterjesztésének.

A felperes által hatálytalannak állított kölcsönszerződéssel fedezetelvonás nem valósulhatott meg. A felperes adása, az I. rendű alperes részéről kielégítési alap elvonás nem történt, a vele szerződő II. rendű alperes nem szerzett a felperes követelésének a kielégítését szolgáló vagyontárgyat, követelést, vagyoni értékű jogot. A kölcsönszerződéssel ezáltal a felperes igényének a kielégítési alapját nem vonták el. Ezért a felperes hatálytalanság megállapítása iránti eljárásjogi okokból alaptalan keresete érdemben történő elutasításának a Ptk. 203. §-ának (1) bekezdése és a Pp. 123. §-a alapján a megállapítási kereset feltételeinek a hiányában volt helye.

Az ítéletábra a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) alapján, eltérő jogi indokolással, helybenhagyta.

Az ítéletábra a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján hivatalból észlelte, hogy az elsőfokú eljárásban a pertárgy értékét, ennek folytán az eljárási illeték alapját az elsőfokú bíróság tévesen fogadta el a felperes által megjelölt összegben. A felperes a keresetében és a fellebbezésében is csupán megállapítást kért, ezért a pertárgy értéke meg nem határozható.

A kereset, illetve a fellebbezés benyújtásakor hatályos rendelkezések szerint az illeték számításának az alapja az elsőfokú bíróság előtt az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja alapján 450 000 forint, a fellebbezési eljárásban a 39. § (3) bekezdés c) pontja alapján 600 000 forint. Az illetékalap után az elsőfokú eljárás illetéke az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pont alapján 6 % mértékű, 27 000 forint, a fellebbezés illetéke az Itv. 46. § (1) bekezdés szerint 8 % mértékű, 48 000 forint. A felperes 900 000 forint kereseti, és 1 520 000 forint fellebbezési illetéket rótt le.

Az Itv. 79. §-ának (1) bekezdése, és a 80. §-a (1) bekezdésének g) pontja alapján a megfizetett illeték visszatérítésének van helye, ha az illetéket vagy az illetékalapot hibásan számították ki. Az ítéletábra ezért megállapította, hogy a felperes milyen összegű lerótt eljárási illeték visszaigénylésének kérelmezésére jogosult (BDT2006. 1389.). Az Itv. 81. §-ának (2) bekezdése szerint a határozatot az elsőfokú bíróság a székhelye szerint illetékes állami adóhatóságnak küldi meg. Az Itv. 79. §-ának (4) bekezdése szerint az illetékek visszatérítésére alkalmazandó az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 24. § (6) bekezdés b) pontja alapján az eljárási illeték visszatérítésére irányuló eljárás

lefolytatása érdekében a bíróságnak közölnie kell az állami adóhatósággal az illeték visszatérítésére jogosult ott megjelölt adatait is.

A másodfokú eljárásban is pervesztes felperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alpereseknek a jogi képviseletükkel összefüggésben perköltséggént felmerült és az ítéletábra által a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (3) és (5) bekezdése alapján, a fellebbezés tárgyaláson kívül történt elbírálására és a fellebbezési ellenkérelem indokolta ügyvédi tevékenységre figyelemmel megállapított ügyvédi munkadíjat.

D e b r e c e n, 2013. szeptember 10.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Kocsis Ottília s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -